

LR: dom 1997-05-21, mål nr Ö 20279-96 (ref)
KamR: dom 1999-05-05, mål nr 4178-1997 (ref)

D 29/96

I anmälan till Kommerskollegium (KK) har kritik framförts mot godkände revisorn A-son. Ärendet har överlämnats till Revisorsnämnden (RN) som den 1 juli 1995 övertagit KK:s ansvar för revisorsfrågor. Enligt övergångsbestämmelser till lagen (1995:528) om revisorer skall ärendet, vad avser bedömningen i sak, prövas enligt äldre bestämmelser d.v.s. förordningen (1973:221) om auktorisation och godkännande av revisorer. De påföljder som enligt 23 § nämnda förordning kan komma i fråga är varning eller upphävande.

Anmälan gäller A-sons uppdrag som vald revisor i ett aktiebolag, fortsättningsvis kallat byggbolaget, räkenskapsåren 1989/90 till och med 1991/92. Anmälaren gör gällande att A-sons formuleringar i revisionsberättelserna ifrågavarande räkenskapsår är vilseledande och att det skadat bolaget. Av handlingarna i ärendet framgår i huvudsak följande.

Byggbolaget hade träffat avtal med en kund om utförande av vissa arbeten åren 1988 - 1989 och utlovat kunden en rabatt om 470.000 kronor. Därefter fick byggbolaget, genom avtal med kunden, rätt att anlita ett annat företag, nedan kallat entreprenadbolaget, för utförande av arbetet. I maj 1990 utfärdade kunden en faktura ställd till entreprenadbolaget på den utlovade rabatten. Entreprenadbolaget betalade inte, varför kunden ansökte om betalningsföreläggande mot detta. Ansökan fullföljdes aldrig då det inte förelåg något avtalsförhållande mellan entreprenadbolaget och kunden. Ersättningsanspråket framställdes i stället mot byggbolaget i december 1990. Byggbolaget och kunden träffade avtal om förlikning som stadfästes av tingsrätten i december 1991. Avtalet innebar att byggbolaget skulle betala 190.000 kr. Kunden erhöll betalning i februari 1992 och förlikningsbeloppet betalades av entreprenadbolaget genom infriande av borgensansvar.

A-son avgav revisionsberättelse för byggbolaget avseende räkenskapsåret 1989/90 i juni 1991. Innan han avgav denna översände han, i maj samma år, en a conto faktura till byggbolaget jämte en skrivelse i vilken han förklarade att revisionsberättelsen inte skulle komma att avlämnas förrän fakturan reglerats. I revisionsberättelsen anges bl a följande.

Ersättningsanspråk har framställts från en av bolagets kunder med kronor 470.000:- för vilken skuldreservering endast gjorts med 83.500:-. Jag saknar möjlighet att bedöma huruvida bolaget kan bli skyldig infria ställda anspråk. Skulle så vara fallet är bolagets aktiekapital i sin helhet förbrukat och likvidationsplikt föreligger enligt aktiebolagslagen.

På grund av osäkerheten beträffande nämnda anspråk kan jag varken till- eller avstyrka att resultaträkningen och balansräkningen fastställs samt att resultatet disponeras enligt förslaget i förvaltningsberättelsen.

I revisionsberättelsen för 1990/91 som avgavs i maj 1992 anger A-son bl.a. följande.

Bolaget är indraget i tvist vad gäller garanti på utfört arbete. För denna eventuella kostnad har skuldreservering ej gjorts. Jag saknar möjlighet att bedöma huruvida bolaget kan bli skyldigt infria ställda anspråk. Skulle så vara fallet är bolagets aktiekapital i sin helhet förbrukat och likvidationsplikt föreligger enligt aktiebolagslagen.

På grund av osäkerheten beträffande nämnda anspråk kan jag varken till- eller avstyrka att resultaträkningen och balansräkningen fastställs samt att resultatet disponeras enligt förslaget i förvaltningsberättelsen.

I revisionsberättelsen för 1991/92 som avgavs i november 1992 anger A-son bl.a. följande.

Ersättningsanspråk har framställts mot bolaget för brister i utfört arbete. För denna eventuella kostnad har ingen skulderservering gjorts och jag kan ej bedöma huruvida bolaget kan åsamkas kostnader för detta.

Med hänvisning till ovanstående kan jag varken till- eller avstyrka att resultaträkningen och balansräkningen fastställs samt att resultatet disponeras enligt förslaget i förvaltningsberättelsen.

A-son har yttrat sig i ärendet och uppgett i huvudsak följande. Revisionsberättelserna innehåller kompletterande information eftersom företagsledaren utelämnat väsentlig information i förvaltningsberättelserna. Vad gäller utformningen av 1989/90 års revisionsberättelse var det framställda ersättningskravet en väsentlig händelse som inträffat efter räkenskapsårets utgång och som inte omnämns i förvaltningsberättelsen. När det gäller utformningen av de två efterföljande revisionsberättelserna har A-son anfört följande. Innan han avgav 1990/91 års revisionsberättelse fick han vetskap om att byggbolaget och kunden förlikts samt att förlikningsbeloppet utbetalats av entreprenadbolaget. Han kunde emellertid inte bortse från risken att entreprenadbolaget skulle kunna framställa ersättningsanspråk mot byggbolaget. Han hade också noterat den stora oro för framtida ersättningsanspråk som företagsledaren gett uttryck för. A-son har vidare anfört att kritik skulle kunna riktas mot honom om hans revisionsberättelser var rena och entreprenadbolaget vann framgång i en framtida regresstalan.

RN gör följande bedömning.

Bestämmelser vad gäller upprättandet av revisionsberättelsen och vilka uppgifter som skall ingå i denna finns i 10 kap 10 § aktiebolagslagen (ABL). Enligt nu nämnda paragrafs andra stycke skall revisorn uttala sig om årsredovisningen uppgjorts enligt ABL. Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som enligt 11kap ABL skall lämnas skall revisorn ange detta och, om det kan ske, lämna ifrågavarande upplysningar. Enligt 11 kap 9 § första stycket ABL skall i förvaltningsberättelsen upplysning lämnas dels om sådana för bedömning av bolagets verksamhetsresultat och ställning viktiga förhållanden, för vilka redovisning ej skall lämnas i resultaträkningen eller balansräkningen, dels om händelser av väsentlig betydelse för bolaget som inträffat under räkenskapsåret eller efter dettas slut. Revisorn har att noga överväga i vilken utsträckning kompletterande information skall eller kan lämnas i revisionsberättelsen.

Av handlingarna i ärendet framgår att ersättningsanspråk framställdes mot byggbolaget efter utgången av räkenskapsåret 1989/90, d.v.s. det första av de tre aktuella räkenskapsåren, men innan A-son avgav sin revisionsberättelse för detta år. RN finner inte anledning ifrågasätta de upplysningar om detta som A-son lämnat i revisionsberättelsen. Med hänsyn till den tidsutdräkt, drygt fem månader, som förelåg mellan balansdagen och framställan om ersättningsanspråk anser RN dock att det var felaktigt av A-son att låta den osäkerhet som ersättningsanspråken gett upphov till komma till uttryck i revisionsberättelsen för det aktuella räkenskapsåret genom att varken till- eller avstyrka fastställande av resultaträkningen och balansräkningen.

Innan A-son avgav sina revisionsberättelser för de två efterföljande åren, 1990/91 och 1991/92, hade byggbolaget och kunden träffat ett förlikningsavtal. Kunden hade även erhållit avtalad ersättning. Trots detta har A-son lämnat upplysningar även i dessa revisionsberättelser. Han har som skäl för detta uppgett att det fanns risk för att entreprenadbolaget skulle fordra tillbaka erlagt belopp av byggbolaget. Det kan emellertid konstateras att det inte är denna farhåga A-son uttryckt i sina revisionsberättelser när han anför, att "Bolaget är indraget i tvist..." respektive "Ersättningsanspråk har framställts...". Upplysningarna överensstämmer inte med de faktiska förhållandena och är således vilseledande.

Vad gäller förhållandet att A-son i skrivelse till bolaget uppställt krav på betalning som villkor för att utlämna sin revisionsberättelse får RN anförda följande. Att hota med att

innehålla revisionsberättelsen som ett påtryckningsmedel för att erhålla betalning för en arvodesfordran är inte acceptabelt. Revisionsberättelsen kan aldrig bli föremål för detentionsrätt, eftersom revisorn enligt lag är skyldig att avge sådan i viss ordning.

Det är sammanfattningsvis RNs bedömning att A-son i flera avseenden åsidosatt sina plikter som revisor.

Med stöd av 23 § andra stycket förordningen om auktorisation och godkännande av revisorer meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Stig von Bahr, Anne-Charlotte Eggwertz, Jan-Erik Moreau, Per Thorell och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, avdelningsdirektören Carina Bergman Marcus samt byrådirektören Gunilla Claesson, föredragande.

Länsrätten i Stockholms län, Rotel 11

Dom 1997-05-21 i mål Ö 20279-96

A-son har överklagat RNs beslut. Som skäl har han anfört bl.a. följande. Kravet mot bolaget gällde enligt bolagets bokslutsmedhjälpare förhållanden som inträffat före bokslutstidpunkten den 30 juni 1990. Förhållandet bör därför utan någon som helst tvekan påverka årsredovisningen för räkenskapsåret 1989/90. Mot bakgrund av erhållen information har han funnit att anspråk på ersättning med 470 000 kr riktades mot bolaget i december 1990, att kravet grundades på överenskommelse som förelåg före den 30 juni 1990, att kravet avsåg en händelse som inträffat före den 30 juni 1990, att bolaget i sitt bokslut per den 30 juni 1990 reserverat 83 500 kr för detta och att bolagets företrädare uppgivit att anspråken förorsakats av en underentreprenör. Hans bedömning vid denna tidpunkt var att det reserverade beloppet på 83 500 kr var för lågt, varför han fann det nödvändigt att lämna kompletterande uppgifter i sin revisionsberättelse om diskrepans mellan reserverat belopp och de framförda anspråken. Eftersom han inte kunde klara ut vilket belopp som bortreserveras valde han att lämna information samt avge ett neutralt uttalande i revisionsberättelsen, dvs. varken till- eller avstyrka.

I samband med revisionen för räkenskapsåret 1990/91 blev han informerad av bolagets bank om att förlikningsavtal hade träffats. Banken uppgav att det var ovisst om konkursförvaltaren i underentreprenadbolagets konkurs hade för avsikt att rikta anspråk mot byggbolaget med anledning av att entreprenadbolaget i konkurs genom sin garanti betalat förlikningsbeloppet. Han bedömde därför att det fanns risk för att ersättningskrav skulle riktas mot byggbolaget på 190 000 kr och gav uttryck för detta i sin revisionsberättelse men medger att formuleringen i revisionsberättelsen var olycklig.

Vad gäller räkenskapsåret 1991/92 bedömde han att konkursförvaltaren vid revisionsberättelsens avlämnande fortfarande kunde rikta anspråk mot bolaget, vilket han gett uttryck för i sin revisionsberättelse. Han medger att formuleringen i revisionsberättelsen kan ifrågasättas men anför som skäl för formuleringen bl.a. att han inte ville genom sin formulering i revisionsberättelsen göra konkursförvaltaren i underentreprenadbolagets konkurs uppmärksam på att han inte kunde utesluta att konkursförvaltaren skulle rikta krav mot bolaget.

Revisorsnämnden har bestritt bifall till överklagandet.

Länsrätten biföll överklagandet och undanröjde den meddelade varningen på följande skäl.

Enligt 10 kap. 10 § andra stycket aktiebolagslagen (1975:1385) skall revisionsberättelse innehålla uttalande, huruvida årsredovisningen uppgjorts enligt aktiebolagslagen. Har i

årsredovisningen inte lämnats sådana upplysningar som enligt 11 kap. skall lämnas, skall revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna erforderliga upplysningar i sin berättelse.

Enligt 11 kap. 1 § aktiebolagslagen gäller i fråga om resultaträkning och balansräkning bl.a. bestämmelserna i bokföringslagen (1976:125).

I 20 § första stycket bokföringslagen sägs att i resultaträkningen och balansräkningen skall anpassat efter rörelsens förhållanden lämnas uppgifter och upplysningar om förhållande av väsentlig betydelse för att bedöma rörelsens resultat och ställning.

Enligt 11 kap. 9 § aktiebolagslagen skall i förvaltningsberättelsen upplysning lämnas dels om sådana för bedömningen av bolagets verksamhetsresultat och ställning viktiga förhållanden, för vilka redovisning ej skall lämnas i resultaträkning eller balansräkning, dels om händelser av väsentlig betydelse för bolaget, som inträffat under räkenskapsåret eller efter dettas slut.

Enligt 5 § förordningen (1973:221) om auktorisation och godkännande av revisorer som enligt övergångsbestämmelserna till lagen (1995:528) om revisorer skall tillämpas i ärenden som av Kommerskollegium överlämnats till Revisorsnämnden, skall auktoriserad revisor redbart och nitiskt utföra de uppdrag som anförtros honom och i allt iakttaga god redovisningssed. Enligt 23 § samma förordning får varning meddelas revisor som åsidosätter sina plikter som revisor.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande.

Det byggbolag i vilket A-son var revisor och som gjort anmälan mot honom till Kommerskollegium hade räkenskapsår 07-01 – 06-30. Ersättningsanspråk mot bolaget framställdes den 14 december 1990. Faktura på beloppet hade utställts på bolagets underentreprenör den 8 maj 1990. Den 19 december 1991 stadfäste tingsrätten förlikning mellan den ersättningsberättigade kunden och byggbolaget. Kunden erhöll betalning i februari 1992 genom att entreprenadbolaget infriade sitt borgensansvar. Ingen handling upprättades vid den uppgörelse som träffats. Enligt A-son har bolagets ledning uttryckt oro för att entreprenadbolaget skulle framställa regressanspråk mot bolaget.

A-son har i skrivelse till bolaget den 24 maj 1991 frågat hur det gått med garantianspråken som Härnösands kommun framställt, var företagsinteckningar på 1 000 000 kr fanns samt angivit att han behövde ta del av innevarande års räkenskaper för att bedöma huruvida bolagets resultat och ställning utvecklats efter räkenskapsårets utgång. Slutligen har han angivit att när ovanstående frågetecken rätats ut och bifogad à contofaktura reglerats skulle han komma att avlämna revisionsberättelsen.

Länsrättens bedömning.

Vid utgången av räkenskapsåret 1989/90 hade något ersättningskrav gentemot byggbolaget ännu inte uppkommit. Byggbolaget som haft skäl att anta att sådant krav skulle komma att riktas mot det har dock gjort viss skuldreservering. Att A-son, som ansett att reserveringen var otillräcklig, varken till- eller avstyrkt att resultaträkningen och balansräkningen fastställdes kan vid sådant förhållande inte anses innebära att han åsidosatt sina plikter som revisor.

Revisionsberättelser för räkenskapsåren 1990/91 och 1991/92 avgavs i maj 1992 respektive november 1992. Förlikning hade träffats och kunden hade fått betalt innan någondera av revisionsberättelserna avgavs. Frågan huruvida en resultat- och balansräkning kan tillstyrkas är i viss mån en bedömningsfråga. A-son har inte tyckt sig kunna tillstyrka ansvarsfrihet gå grund av den osäkerhet som han uppfattade rådde vad gäller regresskrav från entreprenörföretaget. De uttalanden han gjorde i revisionsberättelserna, att "Bolaget är indraget i tvist vad gäller garanti på utfört arbete" respektive att "Ersättningsanspråk har framställts mot bolaget för brister i utfört arbete", finner länsrätten felaktiga och vilseledande. Fråga har varit om mängdrabatt. Så som bolagets företrädare anför i sin anmälan går det inte att utläsa om det har gällt nya krav för varje räkenskapsår. A-son har å sin sida anför att anledningen till att formuleringarna blivit vaga varit en önskan att inte frammana ett regresskrav från entreprenadbolaget.

Länsrätten finner A-son genom att uttrycka sig på ett felaktigt sätt i revisionsberättelserna inte kan anses ha utfört sitt uppdrag redbart och nitiskt och i överensstämmelse med god revisorssed.

A-son har vidare genom att antyda att revisionsberättelsen inte skulle lämnas ut förrän han fick betalt för sitt arbete handlat i strid med god revisorssed.

De av A-son företagna åtgärderna låg vid tiden för revisorsnämndens beslut alla mer än fyra år bakåt i tiden. Något hinder att meddela varning av detta skäl föreligger inte. Med hänsyn till att A-son – såvitt känt – inte häfter sig skyldig till någon försummelse eller någonsin mot någon annan klient finner länsrätten emellertid att tillräckliga skäl att nu meddela honom varning inte föreligger.

Kammarrätten i Stockholm, avd 5

Dom 1999-05-05, mål nr 4178-1997

Revisorsnämnden har överklagat Länsrättens i Stockholms län dom och yrkat att A-son skall meddelas en varning.

A-son har bestritt Revisorsnämndens yrkande.

Till stöd för sin talan har Revisorsnämnden åberopat sitt beslut den 21 november 1996 och anfört bl.a. följande. Revisorsnämnden finner inte längre tillräcklig grund för att kritisera A-son för åtgärden att i revisionsberättelsen för räkenskapsåret 1989/90 varken till- eller avstyrka fastställande av resultat och balansräkning. A-son har emellertid lämnat vilseledande uppgifter i revisionsberättelser för räkenskapsåren 1990/91 och 1991/92. Han har uppställt krav på betalning som villkor för att avge sin revisionsberättelse för år 1989/90. Han har därmed i så hög grad åsidosatt sina plikter som revisor att varning måste meddelas. Det förhållandet att en revisors åtgärder ligger ett antal år tillbaka i tiden när de blir föremål för Revisorsnämndens prövning är i sig inte förmildrande för revisorn. Det ligger i sakens natur att det redan när en anmälan inkommer kan ha förflutit en längre tid sedan revisorn utförde ifrågavarande åtgärder.

Till stöd för sitt bestridande har A-son anfört bl.a. följande. Rörande räkenskapsåren 1990/91 och 1991/92 har byggbolaget träffat förlikning med kunden och banken har med stöd av utfärdad bankgaranti betalat förlikningsbeloppet till kunden. För bankgarantin har byggbolaget stått som huvudgäldenär och entreprenadbolaget har tecknat proprieborgen för garantin. Entreprenadbolagets konkursbo har medgett att banken från boets konto får tillgodogöra sig ett belopp motsvarande förlikningsbeloppet som förskottsutdelning. Härigenom finns grund för entreprenadbolaget att utnyttja sin regressrätt mot byggbolaget. Byggbolaget riskerade att tvingas betala förlikningsbeloppet 190 000 kr plus eventuell ränta. Ett sådant krav skulle i vart fall kunna ställas mot byggbolaget intill den 3 februari 1993. Varför konkursförvaltaren avstått från regressrätten undandrar sig hans bedömning. Någon reservering för dessa anspråk har inte gjorts i boksluten för 1990/91 och 1991/92. I revisionsberättelser för dessa räkenskapsår avlämnade i maj respektive november 1992 har han funnit anledning att ge uttryck för att ersättningsanspråk kan komma att riktas mot byggbolaget. Formuleringarna i revisionsberättelserna kan i efterhand ifrågasättas, men han har haft god grund för att på något sätt markera att byggbolaget kunde tvingas reglera förpliktelser som inte fanns redovisade i bolagets årsredovisning. Han borde i revisionsberättelse för 1990/91 rätteligen ha skrivit "garanti för utfört arbete" istället för "garanti på utfört arbete". Av formuleringen i revisionsberättelse för 1991/92 kan man utläsa det riktiga förhållandet att ersättningsanspråk framställts mot byggbolaget, att någon reserv inte finns i räkenskaperna och att det är osäkert om byggbolaget kommer att tvingas betala 190 000 kr som banken krävt av entreprenadbolaget. Påståendet att ersättningsanspråket rörde brister i utfört arbete är felaktigt. Hans brev den 24 maj 1991 är inget kravbrev utan ett brev

med begäran om kompletterande uppgifter. Han har numera förstått att den mening som avslutar brevet kan uppfattas som ett hot men vill framhålla att den även kan läsas som ett enkelt påpekande om att betalning skall erläggas för översänd faktura.

Kammarrätten har med ändring av länsrättens dom meddelat A-son en varning. Som skäl har kammarrätten anført bl.a. följande.

Enligt 23 § första stycket revisorsförordningen skall, om auktoriserad revisor eller godkänd revisor uppsåtligen gör orätt i sin verksamhet eller eljest förfar oredligt, auktorisationen eller godkännandet upphävas. Är omständigheterna mildrande får istället varning meddelas honom. Enligt andra stycket samma lagrum får, om revisor eljest åsidosätter de plikter som åvilar honom som revisor, varning meddelas honom. Är omständigheterna synnerligen försvårande får auktorisationen eller godkännandet upphävas.

Revisorsnämnden gör inte längre gällande att A-sons åtgärd att i revisionsberättelsen för räkenskapsåret 1989/90 varken till- eller avstyrka att resultaträkningen och balansräkningen fastställdes skall läggas till grund för ingripande. A-sons agerande i detta avseende föranleder därför inte något kammarrättens vidare yttrande.

Revisionsberättelser för räkenskapsåren 1990/91 och 1991/92

A-son har i revisionsberättelser för räkenskapsåren 1990/91 och 1991/92 varken till- eller avstyrkt att resultat- och balansräkningen fastställs samt att resultatet disponeras enligt förslaget i förvaltningsberättelsen. I revisionsberättelse för 1990/91 har A-son som grund härför angett att "Bolaget är indraget i tvist vad gäller garanti på utfört arbete". I revisionsberättelse för 1991/92 har han uppgett att "Ersättningsanspråk har framställts mot bolaget för brister i utfört arbete".

I förarbeten till aktiebolagslagen (1975:1385) uttalas att revisorerna undantagsvis kan underlåta att direkt till- eller avstyrka fastställande av granskad räkning och i stället påpeka att bolagsledningens förslag rörande samma räkning, i visst angivet avseende kan ge anledning till tvekan. Det är dock önskvärt att revisorerna i detta avseende ger stämman så god och klar ledning som möjligt (prop. 1975:103 s. 433).

Av handlingarna i målet framgår att byggbolaget och kunden före avgivandet av revisionsberättelserna träffat avtal om förlikning som stadfästs i dom och att kunden erhållit betalning. A-son har uppgett att han bedömde att det fanns risk för att entreprenadbolagets konkursbo skulle komma att rikta ersättningsanspråk mot byggbolaget med belopp som med hänsyn till byggbolagets fortbestånd var betydande. Såvitt framgår av i målet tillgängliga handlingar har A-sons bedömning att risk förelåg att konkursboet skulle rikta ersättningsanspråk mot byggbolaget inte saknat grund. Det fanns därför anledning att lämna upplysningar härom i revisionsberättelserna. Det rätta förhållandet återges emellertid inte i revisionsberättelserna, utan där anges i stället att byggbolaget är indraget i tvist vad gäller garanti på utfört arbete respektive att ersättningsanspråk har framställts mot byggbolaget för brister i utfört arbete. Dessa uppgifter var direkt felaktiga och vilseledande och revisionsberättelserna har således inte gett bolagsstämman och andra intressenter den goda och klara vägledning revisionsberättelsen är avsedd att ge. Kammarrätten finner att A-son härigenom har åsidosatt sina plikter som revisor.

Krav på betalning för att avge revisionsberättelse

Revisors skyldighet att avge revisionsberättelse till bolagsstämman följer av aktiebolagslagen. Det är inte förenligt med god revisorssed att ställa krav på betalning som villkor för att avlämna revisionsberättelse. A-son har i ett brev till byggbolaget som innehåller vissa frågor

inför avlämnandet av revisionsberättelse för räkenskapsåret 1989/90 uttalat "När ovanstående frågetecken rätats ut och bifogade ackontofaktura reglerats kommer jag att avlämna revisionsberättelsen." Denna formulering har mottagaren uppfattat som ett hot att inte avge revisionsberättelse om betalning uteblir. Kammarrätten finner att A-son uttryckt sig på ett sätt som rimligen kan uppfattas som att ett krav på betalning uppställts som villkor för att avge revisionsberättelse. Han har härigenom handlat i strid med god revisorssed.

Grund för ingripande

En revisor är skyldig att omsorgsfullt genomföra sina yrkesuppgifter och i allt iaktta god revisorssed. Han skall vid genomförandet av sin uppgift beakta det berättigade intresset hos aktieägare, borgenärer, anställda och övriga intressenter såsom allmänheten och det allmänna. A-son har i två avseenden åsidosatt sina plikter som revisor på ett sådant sätt att grund föreligger att meddela honom varning. Särskilt allvarligt ser kammarrätten på det förhållandet att vilseledande uppgifter lämnats i två revisionsberättelser. Med hänsyn till de stora krav som måste ställas på en godkänd revisor finner kammarrätten, oaktat åtgärderna vid tiden för Revisorsnämndens beslut låg mer än fyra år tillbaka i tiden och A-son såvitt känt inte i övrigt åsidosatt sina plikter som revisor att tillräckliga skäl att underlåta ingripande inte föreligger. A-son skall därför meddelas en varning.